Nabi Adam tranh luận với Nabi Musa. Nabi Musa bảo Nabi Adam: Này Adam, Người là tổ tiên của chúng tôi, Người đã chúng tôi phạm tội và khiến chúng tôi bị trục xuất khỏi Thiên Đàng. Nabi Adam nói với Musa: Này Musa, Allah đã chọn ngươi là người duy nhất được nói chuyện trực tiếp với Ngài và Ngài đã viết (Kinh Sách) cho ngươi bằng chính tay của Ngài, chẳng lẽ ngươi lại trách ta về sự việc mà Allah đã định sẵn nó bốn mươi năm trước khi Ngài tạo ra ta ư? Thế là Adam đã thắng trong cuộc tranh luận.

Ông Abu Huroiroh - cầu xin Allah hài lòng về ông - thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: "Nabi Adam tranh luận với Nabi Musa. Nabi Musa bảo Nabi Adam: Này Adam, Người là tổ tiên của chúng tôi, Người đã làm chúng tôi phạm tội và khiến chúng tôi bị trục xuất khỏi Thiên Đàng. Nabi Adam nói với Musa: Này Musa, Allah đã chọn ngươi là người duy nhất được nói chuyện trực tiếp với Ngài và Ngài đã viết (Kinh Sách) cho ngươi bằng chính tay của Ngài, chẳng lẽ ngươi lại trách ta về sự việc mà Allah đã định sẵn nó bốn mươi năm trước khi Ngài tạo ra ta ư? Thế là Adam đã thắng trong cuộc tranh luận."

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

"Nabi Adam tranh luận với Nabi Musa" tức mỗi vị đưa ra lý lẽ của mình trước người kia. Và điều này được phép sau khi Musa qua đời hoặc nó xảy ra trong giấc mộng của Người bởi giấc mộng của các vị Nabi đều là sự mặc khải. Và trong các sự việc như thế này, người tín đồ bắt buộc phải tin, chúng ta không khả năng khám phá được sự thật của nó. “Nabi Musa bảo Nabi Adam: Này Adam, Người là tổ tiên của chúng tôi, Người đã làm chúng tôi phạm tội và khiến chúng tôi bị trục xuất khỏi Thiên Đàng” có nghĩa rằng Nabi Musa cho Nabi Adam là nguyên nhân của việc con người bị trục xuất khỏi Thiên Đàng và nguyên nhân của việc bị Shaytan quấy nhiễu. “Nabi Adam nói với Musa: Này Musa, Allah đã chọn ngươi là người duy nhất được nói chuyện trực tiếp với Ngài” tức này Musa, Allah đã lựa chọn ngươi là người duy nhất nghe được tiếng nói của Ngài, đây là đặc ân dành cho ngươi mà các vị Thiên Sứ khác không có. “và Ngài đã viết (Kinh Sách) cho ngươi bằng chính tay của Ngài” tức Ngài đã viết Kinh Tawrah cho Musa bằng chính tay của Ngài. Chúng ta phải tin điều này một cách không suy diễn, không so sánh và không bóp méo. “Chẳng lẽ ngươi lại trách ta về sự việc mà Allah đã định sẵn nó bốn mươi năm trước khi Ngài tạo ra ta ư?” tức làm sao ngươi có thể trách ta về sự việc mà Allah đã định sẵn cho ta trong Al-lawhu Al-Mahfuzh (Bản văn lưu trữ hay Quyển Kinh Mẹ) và trong các trang Kinh Tawrah bốn mươi năm trước khi Ngài tạo ra ta, như thế là không

đúng? Vậy là Nabi Adam giành chiến thắng trong cuộc tranh luận với Nabi Musa. Quả thật, nếu Allah đã biết rằng Adam sẽ bị trục xuất khỏi Thiên Đàng xuống trái đất thì ai lại dám phản bác sự hiểu biết của Allah. Lập luận của Adam rõ ràng và hợp lý. Bởi lẽ những gì Allah đã định sẵn thì không thể nào thay đổi được. Bởi lẽ con người được lệnh phải tuân lệnh và tránh xa những điều trái lệnh trong khi con người không hề biết sự tiền định dành cho y là gì mãi tới khi sự việc đã xảy ra; và khi sự đã xảy ra, y mới nhận ra đó là sự tiền định của mình, y chấp nhận, y nói: Allah đã an bài theo ý của Ngài, y cầu xin Allah tha thứ tội lỗi của y và sám hối với Ngài. Nabi Adam đã trình bày cho Nabi Musa thấy rằng việc Nabi Musa cho Nabi Adam là nguyên nhân tội lỗi của con người là không đúng. Adam đã lập luận rằng sự trái lệnh của Người cũng là một số phận đã định cho Người, và nó phải xảy ra, và cho dù những tai họa xảy đến bằng hành động của đám bề tôi hay bởi ai (vật) khác ngoài họ thì người bề tôi cần phải kiên nhẫn và chấp nhận, không được đổ lỗi để chạy tội.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/8317